

[Kristian R. Kristensen]

med sindssygdomme, ikke mindst hvis det i undersøgelsesøjeblikket ikke kan afgøres, om det virkelig er en sindssygdom. Det er en af de ting, der kan drøftes under udvalgsarbejdet.

En af de bestemmelser, der kan være en lille smule betænkelighed ved, synes jeg nok er den tidsfrist på 7 dage, som en patient, der skal tvangsindlægges, skal vente. Det synes jeg egentlig er en lang tidsfrist for en tvangsindlæggelse. Det plejer, efter min opfattelse i hvert fald, at være en akut indlæggelse.

Vi kan godt gå ind for det mindste middels princip, der er nævnt heroppefra tidligere. Vi kan alle sammen være tilhængere af så lidt medicinbehandling som overhovedet muligt.

Patientrådgivningen er et vældigt plus i dette lovforslag. Den indebærer virkelig en styrkelse og en støtte til den patient, det drejer sig om. Hvis man er undergivet en tvangsindlæggelse, har man behov for at have et menneske, man kan støtte sig til. Jeg synes, det er dejligt, at det er kommet med her, sådan at man på den måde kan støtte de patienter, det går ud over.

Patientklagenævnet synes jeg også skal nævnes som noget positivt.

Det er også noget positivt, at tvang skal registreres og indberettes. Det er obligatorisk, at der udarbejdes en behandlingsplan for enhver, der indlægges på psykiatrisk afdeling, ligesom der er regler om vejledning af patienten og om informeret samtykke, så patienten kan tale med om, hvad behandlingen går ud på. Det er også en styrkelse af det menneskelige aspekt deri.

Det er efter Kristeligt Folkepartis opfattelse en god ting, at der er ønske om, at patienten inddrages i beslutningerne og dermed selv er med til at planlægge den behandling, der gerne skulle munde ud i en helbredelse.

Lovforslaget lover også mulighed for en mere åben og mere både patientvenlig og pårørendevenlig hospitalsbehandlingssituation. Den åbenhed kan kun fremme den menneskelige side af et behandlingsforløb i modsætning til tidligere tiders praksis, hvor de psykiatriske hospitaler var meget lukkede og i mange tilfælde enkeltmandsstyrede. I det nu fremsatte lovforslag er der et tværfagligt team, der beskæftiger sig med hele det menneskelige perspektiv i behandlingen, hvori eventuelt resten af familien inddrages, og om nødvendigt også det sociale netværk inden for bistandslovens rammer.

Jørgen Tved (FK):

Vi har naturligvis stor sympati for et forslag, der sikrer sindslidendes retsstilling i forbindelse med frihedsberøvelse og tvangsbehandling. Men ved gennemgang af forslaget, især bemærkningerne, rejser der sig unægtelig nogle spørgsmål, der kræver nogle kommentarer. Vi betragter os som et ansvarligt parti, der ønsker sammenhæng mellem de intentioner, der foregives at ligge bag et forslag, og den virkelighed, vi befinder os i.

Generelt forekommer det os svært at se den generelle retssikkerhed forbedret med dette forslag, for det første fordi der ikke er tale om forbedring af patienternes retsstilling ved klagegangen. Der er stadig tale om en lang, bureaukratisk proces, som patienterne skal igennem, hvis de ønsker at klage over en tvangstilbageholdelse eller en efter deres opfattelse urimelig tvangsbehandling.

Det højner heller ikke retssikkerheden, at det er de samme lægelige instanser, der iværksætter tvangsmæssige foranstaltninger og bagefter kan have det afgørende ord i klageinstansen.

Man ved af erfaringer, at denne lange retsproces gør det vanskeligere for sindslidende patienter med den konsekvens, at det afholder de fleste patienter fra at klage.

Det er også kendetegnende, at de paragrafer, der lægger op til en forbedring, er gummiparagraffer, der er bøjelige i den retning, man måtte ønske at bøje dem.

Men den største svaghed ved forslaget er, at der overhovedet ikke tages hensyn til de faktiske forhold på de psykiatriske sygehuse og afdelinger. En væsentlig årsag til de dårlige vilkår, der bydes psykiatriske patienter, fjernes ikke alene ved at ændre nogle paragraffer i en gammel lov. Der vil ingen forbedring ske, hvis der ikke ændres på de fysiske rammer, der tilbydes patienterne, og på de personalemæssige normeringer. Man kan meget nemt forestille sig, at konsekvensen af denne lov vil blive, at der på nogle lukkede afsnit ikke modtages patienter.

I forbindelse med bæltefiksering skal der være fast vagt ved patienten. Vi er helt enige. Men hvad er den egentlige årsag til, at bæltefiksering finder sted i så stort omfang, som det er tilfældet? Årsagen er, at der er for lidt personale til at klare de lidt mere belastende situationer. Derfor tvinges personalet til bæltefiksering. Efter